

Ispovest Boška Radonjića, političkog emigranta iz Njujorka o pokušajima SOPO da ubiju Josipa Broza u Americi:

“DON BOŠKO” SA ZLATIBORA

Boško Radonjić je emigrirao u SAD šezdesetih godina. Kao sin četnika u Americi je prvi put video kralja Petra, a njegovom sinu princu Aleksandru je u Srpskom domu u Njujorku podario pravu srpsku krunu.

- Nisam prvi Radonjić koji je otišao u Ameriku. Pre mene je to uradio moj deda, koji je zaradio toliko dolara da je mogao u selu da kupi imanje i sagradi novu kuću. Ja sam u Americi bio vlasnik četiri parkinga u Njujorku, firme za trgovinu i kuće na Menhetnu. Kada sam se vratio iz SAD 1990. kupio sam plac na Partizanskim vodama i podigao kuću, a potom kasino Boss. U Beogradu držim Lotos bar i dva ugostiteljska objekta na Adi Ciganliji. Ne radim puno, jer želim da živim spokojno.

Boško Radonjić se u Srbiju vratio 15. decembra 1990. godine. Dočekali su ga Dana i Vuk Drašković, Milovan Đorić, Momo Kapor i Đorđe Božović Giška. Iako je u Službi državne bezbednosti bio zaveden kao politički emigrant i državni neprijatelj, tajna služba ga nije dirala, jer je kako nam sam Boško Radonjić otkriva, od Jovice Stanišića dobila takvo naređenje.

- Zbog toga što me policija nije dirala pričalo se početkom devedesetih da sam radio za Udbu i da sam Slobodanu Miloševiću u njegovoj policiji doneo milion dolara. To nije tačno. Nisam nikad bio Miloševićev čovek i nisam mu dao milion dolara. Ja sam samo svojim prijateljima doneo neke poklone, a sve ostalo što sam iz Amerike doneo moglo je da stane u jednu bokču. Nisam član nijedne stranke, ali sam nekako najbliži Novoj Srbiji i Velji Iliću, jer mislim da je to danas jedina prava i zdrava nacionalna stranka - rekao nam je otvoreno Boško Radonjić.

ZLATIBORSKI KUM

Boško Radonjić je bivši užički đak, emigrant, vođa antikomunističke organizacija Srpski oslobodilački pokret Otadžbina, nesuđeni atentator na Tita, jedini Srbin u italijanskoj mafiji, prijatelj Radovana Karadžića i Džimija Kartera, čovek koji je preporučio Zlatibor, jer je prvi na planini otvorio kasino i bar, posle čega je niklo još stotinu lokala.

U kasinu Boško Radonjić prima sve svoje goste, pa bilo da su to Velja Ilić, Vladan Batić, Milovan Đorić, Dragan Kićanović, Seka Aleksić, Džej, Petar Panić Pana, Emir Kusturica ili Boškov kum Milan Mitrović, zvani Mungos:

- Boško Radonjić je najpoznatiji zlatiborski kum, jer je krstio preko dvadesetak mališana. Mom sinu je dao ime Vujadin. Nema čoveka koji ne pozdravio Boška i ne čestitao mu praznik. Svi ga cene, jer je on legenda Zlatibora. Mi stariji ga jednostavno zovemo Bole, a ovi mlađi ga zovu čale. I Boško se ne buni, jer mu prija da ga ljudi poštuju, a i da on njima ukazuje poštovanje. To su ti neki maniri, koje je Boško Radonjić

mentaciju o mom antikomunističkom radu u Srpskom oslobodilačkom pokretu Otadžbina. Ima snimke mojih patriotskih aktivnosti u srpskoj koloniji u Americi, kao i sva dokumenta koje je FBI i CIA imala o meni.

Iz tih dokumenata i snimaka se jasno vidi da ja nisam mafijaš, jer u Americi nikada nisam bio osuđivan zbog kriminala i zbog mog druženja sa članovima

danas Koza Nostra ima preko 60 odsto akcija. Zato je Koza Nostra uspela da se izdigne iznad uličnog kriminala i da u Americi postane društveni sloj koji vodi gospodski način života. I što je najvažnije, Koza Nostra nikada nije u SAD i Italiji delovala protiv svoje države i protiv svog naroda.

- Reci mi kako je pao naš prijatelj Džon Goti? - upitao ga je Emir Kusturica tonom koji je otkrivao njegovu iskrenu

nam ko me je obavestio da je u Koza Nostru ubačen cinkaroš Sami Bono, jer su tu informaciju mogli da imaju samo direktor FBI, dr avni tužilac i američki predsednik Ronald Regan. FBI mi je nudila status zaštićenog svedoka i vilu na Floridi, samo da priznam ko mi je dao tu strogo poverljivu informaciju. Ništa nisam priznao, i Amerikanci su me oslobodili, pa sam se vratio natrag u Beograd.

S leva na desno: Boško Radonjić, Marko Lopušina i Emir Kusturica

doneo na Zlatibor iz Amerike zbog kojih ga ljudi cene - rekao nam je Milan Mitrović, zvani Mungos, inače vlasnik restorana Nacionalna kuhinja na Zlatiboru.

U to smo mogli lično da se uverimo ovih prazničnih dana na Zlatiboru. Bošku Radonjiću je na planini praznike čestitalo oko 200 ljudi, dobio je toliko i SMS poruka, a telefonom su mu se javljali prijatelji iz čitavog sveta, pa i radikalni lider Aleksandar Vučić, kome se požalio kako njegov saradnik Pana slabo igra tablič. Kada je 14. januara 2006. Boško dao Emiru Kusturici, komšiji i čuvenom reditelju na poklon veliku kubansku cigaru, slavni reditelj ga je upitao:

- I kako napreduje taj tvoj film "Don Boško"?

- Slabo. Ne razmišljam ja mnogo o tome, jer sam odlučio da se odreknem Amerike. Napraviću testament u kome ću reći ko je bio i šta je radio Boško Radonjić, dok je živio u Americi. Moja supruga Sabrina je sakupila sve moje video zapise iz Amerike i namerava da napravi dokumentarni film o mom životu. Ima video i filmske snimke mojih susreta sa Džonom Gotijem i članovima porodice Gambino, kojim sam pripadao. Ima doku-

porodice Gambino. Nisam mafijaš. Ja sam samo čovek sa jakim vezama u Koza Nostri. A Koza Nostra u Americi nije mafijaška organizacija, to je već pedeset godina jedan elitni društveni sloj, koji živi i radi po svojim specifičnim pravilima.

FBI I MAFIJA

Tu Boško Radonjić zastade, popi gutalj prirodnog soka, pa nastavi glasno da razmišlja:

- Da sam ja kao član Koza Nostre reketirao prodavnice bombona ili restorane, pa ja bih se ubio od stida i sramote. Nisam se bavio kriminalom već organizovanjem sindikata i borbom protiv sindikata, koji su bili pod uticajem komunista. FBI i sam Edgar Huver, njen dugogodišnji direktor nikada nisu za Koza Nostru rekli da je to mafija, jer su je koristili za obračun sa komunistima u Americi, ali i na jugu Italije. U međuvremenu klan Gambino, kome sam pripadao je proširio svoje poslove baš na organizovanjem sindikata vozača i sindikata glumaca i filmskih radnika, i jako mnogo se obogatilo. U tim poslovima Koza Nostri je najviše pomagao jevrejski lobi. Ja vam tvrdim da je takva mafija smislila i izgradila Holivud, u kome

radoznalost.

- Goti je pao onda kada su američki političari odlučili da ga ruše. Amerika je dala 100 miliona dolara gradonačelniku Njujorka Đulijaniju da iskoreni Koza Nostru i otvori sebi put za predsedničku kandidaturu. Reganu je stalo da ga Đulijani, kao bivši državni tužilac i gradonačelnik najvećeg grada nasledi na mestu predsednika SAD. FBI je početkom devedesetih uhvatio šestoricu kumova i potom je Džonu Gotiju poturio krticu. Ja sam prvi došao do poverljive informacije iz FBI i Džonu Gotiju rekao da imamo krticu u porodici i da će biti uhapšen. Međutim i pored krtice i krunskog svedoka Đulijano nije uspeo odmah da sruši Gotija, jer je ovaj imao jake advokate i saradnike. Hulio Iglesijas mu je, na primer, kada je Goti došao na sud, poslao pet miliona dolara da plati sebi advokate i da plati medije. Zato se Ronald Regan odrekao Đulijanija i umesto njega u predsedničku trku gurnuo je Hilari Klinton. Ja sam u to vreme, krajem 1990. već bio u Beogradu. Međutim, kada su me 2000. godine agenti FBI skinuli sa avionskog leta za Kubu, i odveli u Njujork, tražili su da im priz-

- I tu te dočekala srpska policija. Kako se dogodilo da policija u operaciji Sablja uhapsi 12.000 ljudi, pa i tebe - zapitao je Emir Kusturica, očigledno sve zainteresovaniji za biografiju Zlatiborskog kuma.

CIA ČUVALA BROZA

- Razočaran sam u Ameriku, jer mi je kada sam pobeo u Jugoslavije, dala slobodu, a potom mi je, kada sam se vratio u Srbiju, oduzela. Bombardovala je moju zemlju i moj narod samo da bi dokazala da je neprikosnoveni vladar sveta. Ne razumem tu politiku novih Amerikanaca, koji žele sve da unište, pa čak i naše dugogodišnje prijateljstvo i savezništvo. To savezništvo su izgradili Mihailo Pupin i Nikola Tesla, a učvrstio ga Josip Broz, kog su Amerikanci izuzetno cenili i štitali. Josip Broz je bio političar od najvećeg interesa za Ameriku. Zato ja kao antikomunista i član SOPO nisam mogao da krenem na Tita. Nameravam da napišem knjigu "Zašto nisam ubio Tita".

Sa Brozom sa se "sreo" još kao dečak, jer smo se mi deca četnika, i deca ibeovaca, družila i igrala rata, Draže i Tita. Sećam se da me jedan udbaš pitao, dok sam

Nastavak na strani 34